

Omscholen tot hovenier:

‘Geen moment spijt van gehad’

Werken in het groen blijkt een verademing voor drie ex-kantoormedewerkers

Een carrièreswitch is voor velen een *life event*, waarbij de aanleiding voor iedereen kan verschillen, zoals bij iedere ingrijpende gebeurtenis. De één wordt geconfronteerd met het overlijden van een geliefde, de ander staat na dertig jaar trouwe dienst vanwege een reorganisatie ineens op straat. Wilfred van Wieren, Erik Roel Rober en Michael Nendels kwamen in de loop van hun carrière terecht bij een oude liefde, die ze door omstandigheden uit het oog waren verloren. De verhalen van de kersverse hoveniers vertonen opvallende parallellen: ‘Het zat er altijd al in.’

Burn-out

Voor Wilfred van Wieren was het na het afronden van de middelbare detailhandelsschool duidelijk: hij wilde werk doen waarin hij zich

creatief kon uitdrukken. ‘Ik heb toen gekozen voor het marketing- en reclamevak. Hoewel buiten werken me toen al leuk leek, leek de LOI-opleiding tot hovenier me destijds iets te theoretisch van opzet. Dus toen ik uit militaire dienst kwam, ben ik als dtp’er aan de slag gegaan bij een reclamebureau.’ Die baan leverde hem veel stress op. Nadat Van Wieren drie jaar geleden een burn-out kreeg, zat hij anderhalf jaar thuis. ‘Op een gegeven moment pakte ik mijn werk weer op, in de hoop dat het deze keer anders zou gaan. Dat bleek niet het geval: toen ik opnieuw met burn-outverschijnselen thuis kwam te zitten, ben ik definitief gestopt met dat vak.’

Emotioneel

Vlak voor zijn tweede burn-out had Wilfred in

Opeens weet je het: ik word hovenier! Deze – gedeeltelijk van de NS geleende – slogan is, misschien onbewust, op heel wat groenliefhebbers van toepassing. Niet zelden gaat het om verstokte kantoormedewerkers die, vastgeklonken aan hun bureau, tientallen jaren met tegenzin hun werkdagen tussen vier muren slijten. De Hovenier sprak een voormalig grafisch ontwerper, een ex-verzekeringsagent en een oud-belastingdienstmedewerker die allen via een omweg besloten hun hart te volgen. Ex-verzekeringsconsulent Erik Roel Rober: ‘Ik moet er niet meer aan denken om ooit nog op een suf kantoor te werken.’

Auteur: Guus van Rijswijk

Frankrijk in de tuin van een kennis werkzaamheden verricht in een boomgaard. ‘De gedachte dat ik de volgende ochtend weer op kantoor moest verschijnen, benauwde me. Ik kwam er niet uit wat ik moest doen. Ik kon toch moeilijk zomaar ontslag nemen.’ In die tijd ontmoette hij de hovenier van zijn werkgever, die hem vertelde dat er veel vraag was naar personeel in de sector en dat hij er zo aan de slag kon. ‘Toen begon het weer te kriebelen bij me. Een week later zat ik met een vriend in Berlijn in het zonnetje. Bij de gedachte dat ik maandag weer in die twee vierkante meter op kantoor zou moeten zitten, werd ik erg emotioneel. De tranen liepen me over de wangen. Ik appte mijn baas en had vervolgens na terugkomst een gesprek met hem. Hij had begrip voor mijn situatie en we besloten met een vaststellingsovereen-

komt uit elkaar te gaan. Dat bood mij een mooie mogelijkheid om van baan te switchen.'

Geen voldoening

Erik Roel Rober werd op Curaçao geboren en kwam in zijn jeugd naar Nederland. Na de meao ging zijn interesse voornamelijk uit naar geld verdienen en zo belandde hij in het verzekeringsvak. Dat bleek, net als Wilfred van Wieren in de reclamesector ondervond, niet zijn wereld. 'Het was verschrikkelijk saai, maar ik moest toch wat om de hypotheek te betalen. Op een gegeven moment telde ik het aantal kerstpakketten af dat ik tot mijn pensioen nog in ontvangst zou nemen en vroeg ik me af: wil ik dit nog wel?' In die periode ging het niet goed met zijn zoontje, dat werd gepest op school. 'In overleg met mijn vrouw ben ik toen gestopt met werken om voor het huishouden te zorgen. Toen het na vier jaar thuis met mijn zoontje weer goed ging, wilde ik weer aan de slag. Van het werken in de verzekeringsbranche werd ik duidelijk niet gelukkig. Ik haalde er geen voldoening uit en was mezelf niet.'

Enorme power

Een oom van Erik Roel had in die periode een groot stuk grond gekocht met een woonhuis met veel achterstallig onderhoud. 'Hij vroeg of ik een dag per week wilde komen werken. Het was een huis met een enorme tuin. Hij schafte allerlei gereedschap aan: een grasmaaier, een kettingzaag en een bosmaaier voor groot onderhoud. Daar ging ik aan de slag. We maakten veel fouten in het begin, maar ik vond het allemaal hartstikke leuk om te doen. Hoewel ik nog nooit een kettingzaag had vastgehouden of op een zitmaaier had gezeten, kreeg ik er enorme power van.'

Toen Erik Roel een advertentie voor een informatieavond van een hoveniersopleiding onder ogen kreeg, was zijn interesse gewekt. 'Ik heb me snel ingeschreven, maar het viel me in eerste instantie niet mee. De opleiding was heel zwaar. We kregen een paar takjes op ons bureau en moesten in foutloos Latijn de naam van het plantje noteren. Het was de bedoeling dat ik aan de hand van één takje zo'n vijfhonderd struikjes en boompjes leerde herkennen. En in de winter, als die takjes geen blaadjes hebben, was het nog moeilijker ze te onderscheiden.'

Toch was het enthousiasme van de leraren voldoende om Erik Roel te blijven motiveren. 'Ik wilde praktijkervaring opdoen om het vak te leren. Al gauw wist ik bijvoorbeeld hoe je

moest snoeien; dat vond ik super leuk. Op school leerde ik, naast de ins en outs van het hoveniersvak, praktische zaken, bijvoorbeeld over het onderhandelen over een uurloon. De leraren waren geduldig en gemotiveerd om me te helpen.' Nadat hij een hovenier sprak die bij een familielid werkte, ging het balletje rollen. 'Hij zei: "Doe het nou gewoon. Met jouw inzet en motivatie komt het wel goed. Ik zet je wel in." Binnen een half jaar had ik me ingeschreven bij de Kamer van Koophandel om voor mezelf te beginnen.'

Dwalen door het tuincentrum

Ook Michael Nendels koos pas op latere leeftijd voor het hoveniersvak. Evenals Erik Roel groeide hij op in een exotisch land: Zimbabwe. 'De eerste zeven jaar van mijn leven leefde ik buiten in een groene oase met veel planten, gras en groen om me heen. Het laatste jaar daar ben ik nog op safari geweest. Misschien is de liefde voor de natuur er daar bij me ingeprent.' De liefde voor alles wat groeit en bloeit bleef ook na de verhuizing naar Nederland een rol spelen, vertelt hij. 'Als kind was ik gefascineerd door het moestuintje dat we op school hadden. En als puber dwaalde ik vaak in mijn eentje door het tuincentrum op de hoek. Daar struinde ik rond, plantjes kijken. Soms kocht ik een plantje voor in het ouderlijk huis.'

Na de havo zat een vervolgstudie er niet in, vertelt hij. 'Na de middelbare school had ik geen idee wat ik verder moest. Een beroepsoriëntatietest wees uit dat ik "iets met groen" wilde gaan doen, maar ik wilde niet de hele dag tussen vier muren zitten. Omdat ik nog geen werkervaring had, adviseerde het arbeidsbu-

reau me om dat eerst maar eens op te doen. Zo kwam ik in het "groen" van de douane terecht, waar ik 30 jaar heb gewerkt. Toen die functie verviel, stroomde ik door naar het "blauw" van de Belastingdienst.'

Geen minuut spijt

Toen hij bij de Belastingdienst gebruik kon maken van een uitstroomregeling, zag Nendels zijn kans schoon om een nieuwe weg in te slaan. 'Ik kon gebruikmaken van een vertrekregeling en ging een traject in met een loopbaancoach. Ik wilde voor geen goud meer in een kantoor zitten en aftellen tot mijn pensioen. Op zoek naar een passende baan werd het mij opnieuw duidelijk dat ik "iets met groen" wilde doen, maar deze keer niet het groen van de douane.'

Michael besloot zijn hart te volgen. 'Op de vraag waar ik energie van krijg, wat mijn passie is en wanneer ik plezier heb, was het antwoord simpel: buiten in de natuur, buiten in mijn tuin én als ik mensen blij kan maken. Dan word ik ook blij.' Dat bleek eens te meer toen Nendels twee jaar geleden zijn derde huis kocht. 'Daar moest weer een tuin bij. Toen ben ik dus opnieuw boeken gaan lezen over tuinen om me te oriënteren. Het werd me al gauw duidelijk: waarom maak ik hier niet mijn vak van? Ik heb er tot op heden geen minuut spijt van gehad.'

Combinatie met tuin ontwerpen

Michael besloot zich in eerste instantie in het ontwerperschap te storten. 'Dus besloot ik naar de ontwerpacademie te gaan om tuinontwerper te worden. Als tuinontwerper kun je je creativiteit kwijt. In theorie kun je wel allerlei prach-

'GENIETEN VAN EEN ROODBORSTJE DAT OP DE STEEL VAN JE SCHEP ZIT'

Het buiten zijn is voor alle drie de tuinders een belangrijk aspect van het hovenierschap. Wilfred van Wieren: 'Buiten zijn past bij me. Ik was altijd buiten bezig met wandelen, fietsen. Vier jaar geleden heb ik met veel plezier de wandeltocht naar Santiago de Compostella gelopen. Als je buiten bent, kun je je hoofd leegmaken. Het hoveniersvak sluit er mooi bij aan en ik kan er mijn creativiteit in kwijt.' Michael Nendels: 'De natuur is groen; dat kalmeert en geeft rust. Ik doe aan hardlopen, ik golf en ik fotografeer graag, allemaal buiten in de natuur. Daarnaast werk ik graag in mijn tuin. In mijn tuin creëer ik een stukje natuur. We hebben allemaal behoefte aan een beschutte plek, een tijdelijk toevluchtsoord voor het dagelijks leven. Daaraan wil ik een bijdrage leveren. Iemand gelukkig maken met een tuin van zijn dromen. En als dat lukt, ben ik blij en tevreden.' Erik Roel Rober: 'Wat ik nooit eerder heb ervaren, is dat het buiten zo mooi is. Dat ik zo kan genieten van een roodborstje op de steel van mijn schep dat vlakbij naar mij zit te kijken. Waar krijg je het warmer van? Als je op kantoor werkt, word je ook moe. Dat geldt ook voor buiten, maar toch houd ik nu veel meer energie over, terwijl je buiten veel meer energie verbrandt dan binnen. Ik kan enorm ontstressen als ik aan het snoeien of opruimen ben. En het ziet er ook nog eens veel netter uit als ik de tuin weer verlaat.'

tigs bedenken, maar het moet ook uitgevoerd kunnen worden. Daarom ben ik ook gestart met de hoveniersopleiding. Omdat dat best zwaar werk is, is vijf à zes dagen wat te veel. Ik ben nu dus beide: tuinontwerper én hovenier. Dat bevalt prima, want door ook in de praktijk aan de slag te gaan, krijg ik meer ervaring wat betreft de specifieke eisen en mogelijkheden van het ontwerpersvak.'

Ook Wilfred van Wieren is van plan binnen twee jaar het hoveniersvak te combineren met dat van tuinontwerper. 'Momenteel volg ik een opleiding plantenleer. Daarna wil ik nog de opleidingen tot tuinontwerper, aankomend hovenier en vakbekwaam hovenier volgen. Ik zit nu met mijn handen in de grond en wil leren hoe het vak in elkaar zit. Als ik weet hoe een hovenier denkt en werkt, komt dat straks goed van pas bij het ontwerpen van tuinen. Uiteraard in combinatie met de wensen van de klant.'

Wereld van verschil

Na een lange, soms omslachtige zoektocht zijn Wilfred van Wieren, Erik Roel Rober en Michael Nendels uiteindelijk toch bij hun passie beland: het hovenierschap. Michael Nendels: 'Ik doe nu het tweede jaar van de hoveniersopleiding in Barendrecht. Ik heb de ontwerpopleiding afgerond en werk sinds 1 juni vorig jaar als zzp'er drie dagen per week bij een hoveniersbedrijf. Het is een leer- en werktraject, waarbij ik veel kennis vergaar over projecten, tuinontwerp en aanleg en onderhoud.' Van Wieren: 'Of het nu gaat om plantjes, in de weer zijn met stenen of

bladblazen: ik voel me er gelukkig bij.' Erik Roel: 'Bij mijn baan als verzekeringsagent was het "goedemorgen" en "tot morgen". Niemand zei iets in de trant van "wat fijn dat je er bent". Dat is echt een wereld van verschil. Het enthousiasme van de mensen om me heen geeft me de meeste voldoening. Ik werk nu zes dagen per week. Anderhalf jaar nadat ik als hovenier ben begonnen, heb ik zelfs een wachtlijst voor klanten. En ik heb nog nooit een wanbetaler gehad.' Michael Nendels is ook bezig een klantenbestand op te bouwen, vertelt hij. 'Dat doe ik nu in alle rust. Dus geen paniek, stress of haast. Wat dat betreft ben ik mijn werkgever Marcel van Oirschot dankbaar dat hij mij als oudere werknemer in dienst neemt. Ik heb weliswaar niet veel ervaring, maar ben wel bereid om veel te leren.'

Het feit dat ze door het werken in het groen financieel een stapje terug hebben moeten doen, nemen de drie kersverse hoveniers graag voor lief. Erik Roel: 'Het financiële plaatje maakt me niet zoveel uit. Als ik nu bij een klant vertrek, hoor ik: "Bedankt, goed gedaan, ik hoop dat je snel weer terugkomt." Daar hecht ik meer waarde aan.' Van Wieren: 'Het komende jaar is voor mij een leertraject met als enige dekking een WW-uitkering. Ik ga er financieel flink wat op achteruit. Dat heb ik er graag voor over om dit werk te kunnen doen en het prettige sociale contact te ervaren dat erbij hoort. Plezier in mijn werk is ook rijkdom.' Nendels: 'Mijn inkomen is nu inderdaad lager, maar dat kunnen we thuis opvangen door andere keuzes te maken.

De hoveniersmarkt is nu booming; ik kan overal beginnen.'

Nooit meer werken op een suf kantoor

Toch was de radicale carrièreswitch voor familie en vrienden soms even wennen. Van Wieren: 'Bij sommigen stuitte ik op onbegrip. Ze zeiden: je bent zo creatief, gooi dat nou niet overboord. Maar af en toe een visitekaartje maken kan ik 's avonds ook wel.' Zijn vrouw en zijn moeder begrepen het daarentegen wel meteen. 'Mijn moeder zei: ik heb het altijd al gezegd. Buiten, biologie, natuur ... Het was voor haar zo klaar als een klontje.'

Erik Roel: 'Iedereen reageert enthousiast op mijn carrièreswitch. Mijn familie is ook blij voor me. Ik kreeg als reactie: eindelijk heb je iets gevonden wat je leuk vindt.' Naar de verzekeringsbranche ziet hij zichzelf niet gauw meer terugkeren. 'Dat gaat nooit meer gebeuren. Ik moet er niet meer aan denken om ooit nog op zo'n suf kantoor te zitten. Of het nu regent, koud is of snikheer: dat maakt me niet uit. Ik vind dit veel fijner. De klanten zijn blij met me; het is een groot feest.' Michael Nendels: 'Toen ik mijn omgeving vertelde dat ik voor het hovenierschap ging, kreeg ik als reactie: dat je dat durft, wat een lef heb jij! Het is te gek dat ik als hovenier betaald krijg voor iets wat ik graag doe. Wat dat betreft denk ik weleens: had ik 37 jaar geleden maar naar mijn gevoel geluisterd.'

'Ik haalde geen voldoening uit mijn werk en was mezelf niet'

Be social

Scan of ga naar:

www.vakbladdehovenier.nl/

[article/28629/omscholen-tot-hovenier-geen-moment-spijt-van-gehad](https://www.vakbladdehovenier.nl/article/28629/omscholen-tot-hovenier-geen-moment-spijt-van-gehad)